

РЕШЕНИЕ

№ 2517

гр. София, 29.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 6-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА

при участието на секретаря НАДЯ М. ГЕРОВА
като разгледа докладваното от ФЕНЯ ВЛ. СТОЯНОВА Административно наказателно дело № 20221110216699 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „КВ.Л.БЛГ” ЕООД, представлявано от управителя А.-М.К. срещу наказателно постановление № 92-02-303/09.12.2022г. на Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, с което за нарушение на чл.63, ал.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ вр. чл.6, ал.2 от Закона за Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., на основание чл.118, ал.1, т.2 ЗМИП. Съгласно мотивите на наказателното постановление „КВ.Л.БЛГ” ЕООД не вписал в законния срок от настъпване на събитието /прехвърляне на дружествен дял/ действителния си собственик.

Жалбоподателят твърди, че при издаване на наказателното постановление са извършени съществени нарушения на материалния и процесуален закон – твърди, че реално при прехвърлянето на дружествения дял не била настъпила промяна на действителните собственици на капитала

на дружеството, текстовото описание на нарушението не било подведено под относимия за това нарушение текст на закона, не били посочени датата и мястото на нарушението. Прави възражение за маловажност на деянието, на основание чл.28 ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят се явява в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата на посочените в нея основания и моли съда да отмени наказателното постановление като неправилно и незаконосъобразно. Представя писмена защита.

Въззиваемият Изпълнителният директор на Агенцията по вписванията се явява в съдебно заседание и изразява становище за неоснователност на жалбата. Депозира писмена защита, с която аргументира налагане на административното наказание за констатирано нарушение на чл.63, ал.3 ЗМИП вр. чл.6, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ. Моли съда да потвърди обжалваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено:

По допустимостта на жалбата:

Видно от обратна разписка, наказателно постановление № 92-02-303/09.12.2022г. на Изпълнителният директор на Агенцията по вписванията е връчено на „КВ.Л.БЛГ” ЕООД на 09.12.2022г. Жалбата срещу наказателното постановление е депозирана на 22.12.2022г. - в законния срок, поради което е допустима и следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

На 13.09.2022г. по партидата на „КВ.Л.БЛГ” ЕООД в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/ постъпило Заявление № 20220913140023 за вписване на ново обстоятелство: прехвърляне на дружествени дялове и промяна на едноличния собственик на капитала „КВ.Л.БЛГ” ЕООД с дружеството „КВ.ЛОД.ГМБХ, регистрирано в Австрия. Заявление № 20220913140023 било вписано в ТРРЮЛНЦ на 19.09.2022г. На 31.10.2022г. бил съставен Констативен протокол № 92-02-303, с който било установено, че до датата на съставянето на констативния протокол „КВ.Л.БЛГ” ЕООД не заявило в ТРРЮЛНЦ в законния срок от

вписването на новото обстоятелство, а именно – до 26.09.2022г., действителния собственик на дружеството. За констатираното нарушение свидетелката Е. С. С. съставила акт за установяване на административно нарушение № 92-02-303/08.11.2022г., надлежно връчен на нарушителя на същата дата, като субсумирала нарушението под текста на чл.63, ал.3 ЗМИП вр. чл.6, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ. Жалбоподателят се възползвал от правото си да възрази в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН като представил писмено възражение /допълнителни обяснения/ срещу констатациите по АУАН. Административнонаказващият орган не приел за основателно депозираното възражение и издал наказателно постановление № 92-02-303/09.12.2022г., с което наложил „КВ.Л.БЛГ” ЕООД, имуществена санкция в размер на 1 000 лв., на основание чл.118, ал.1, т.2 ЗМИП.

От правна страна и доказателствата

Съдът констатира:

Съдът приема, че е спазена процедурата по съставянето на акт за установяване на административно нарушение № 92-02-303/08.11.2022г. и наказателно постановление № № 92-02-303/09.12.2022г., същите отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл.42, респ. чл.57 ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия, констатираното нарушение е изчерпателно описано, съответно на фактическите обстоятелства, подведено е под относимата норма на материалния закон. Както в АУАН, така и в наказателното постановление, са посочени ясно датата и мястото на нарушението - 26.09.2022г., гр.София. Акт за установяване на административно нарушение № 92-02-303/08.11.2022г. и наказателно постановление № 92-02-303/09.12.2022г. са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права във всички фази на административнонаказателния процес.

По отношение на твърденията за нарушение на материалния закон съдът намира:

Съгласно чл.63, ал.5 ЗМИП учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, с изключение на едноличните търговци, са длъжни да заявят за вписване съгласно ал.1 действителните си собственици по § 2 от допълнителните разпоредби, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на

капитала по партидите им. Когато като съдружници или еднолични собственици на капитала са вписани юридически лица или други правни образувания, задължението по предходното изречение възниква: 1/Ако действителните собственици по § 2 от допълнителните разпоредби не са вписани в регистрите по ал. 1 като съдружници и/или еднолични собственици на капитала по партидите на участващи във веригата на собственост юридически лица или други правни образувания, учредени на територията на Република България, или 2/Ако тези юридически лица или други правни образувания не са учредени на територията на Република България.

Страните по делото не спорят, че новият притежател на акциите и собственик на „КВ.ЛОД.ГМБХ“ е регистриран в Австрия, който факт определя задължението по чл.63, ал.1, т.2 ЗМИП.

Съгласно чл.63, ал.3 ЗМИП за производството, редът и сроковете за вписването на обстоятелствата относно действителните собственици се прилагат съответно ЗТРРЮЛНЦ и Законът за регистър БУЛСТАТ.

Съгласно ЗТРРЮЛНЦ всяко лице, което е задължено да заяви вписване на обстоятелства или да представи актове в търговския регистър, трябва да извърши това в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството, съответно от приемането на акта, освен ако със закон е определен друг срок.

Поради тази причина съдът приема за безспорно установено, че „КВ.Л.БЛГ“ ЕООД е извършил нарушение на чл.63, ал.3 ЗМИП вр. чл.6, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ.

Административнонаказващият орган твърди, че „КВ.Л.БЛГ“ ЕООД е депозирал необходимото Заявление Б7 с вх.№ 20221107133627/07.11.2022г., което е вписано на 11.11.2022г. – преди издаване на обжалваното наказателно постановление № 92-02-303 /09.12.2022г., което обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя.

По отношение на размера на наказанието, определен от административнонаказващия орган, съдът намира:

Санкционната разпоредба на чл.118, ал.1, т.2 ЗМИП предвижда налагане на имуществена санкция на виновните лица в интервала от 1 000лв. до 10 000 лв. С оглед обстоятелството, че нарушението е отстранено незабавно – до издаване на обжалваното наказателно постановление, съдът намира, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона

като е наложил минималния размер на предвиденото административно наказание – в размер на 1 000 лв.

Поради тези причини съдът намира, че наказателно постановление № 92-02-303/09.12.2022г. на Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

В случая не може да се приложи и институтът на „маловажен случай“ поради следните причини:

Разпоредбата на чл.28 ЗАНН урежда хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание /по арг. на чл.83, ал.2 ЗАНН/, като предупреди нарушителя, че при повторно нарушение наказанието ще бъде наложено. Преценката на административния орган, обаче, не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност.

Със ЗМИП се регулират специфичен кръг обществени отношения, свързани с превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. В закона са очертани ясни критерии на понятието „изпиране на пари“ като в най-общия случай това е преобразуването или прехвърлянето на имущество, придобито от престъпна дейност или активно участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото, или да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие, с цел да избегне правните последици от деянието си. Т.е. общественоопасните последици от всяко от деянията, визирани в закона и предмет на административните санкции по него, са с изключително тежки последици за обществото. По този начин и деянията, обект на административните санкции, не могат да бъдат окачествявани като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН.

С оглед претенцията на Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че такива са дължими. Жалбоподателят следва да заплати разноски по делото в размер на 100 лв., на основание чл.63, ал.3 ЗАНН вр. чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.24 от Наредбата за правна помощ.

Предвид горните мотиви и на основание чл.63, ал.2, т.5 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 92-02-303 /09.12.2022г. на Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, с което на „КВ.Л.БЛГ” ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Кремиковци”, ..., представлявано от управителя А.-М.К. за нарушение на чл.63, ал.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари вр. чл.6, ал.2 от Закона за Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., на основание чл.118, ал.1, т.2 Закона за мерките срещу изпирането на пари.

ОСЪЖДА „КВ.Л.БЛГ” ЕООД със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Кремиковци”, ..., представлявано от управителя А.-М.К. да заплати на Изпълнителния директор на Агенцията по вписванията разноски по делото в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд – София – град в 14 дневен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____